

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tampereen käräjäoikeus den 28. februar 2006 — Sari Kiiski mod Tampereen kaupunki

(Sag C-116/06)

(2006/C 121/08)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Tampereen käräjäoikeus.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sari Kiiski.

Sagsøgt: Tampereen kaupunki.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det direkte eller indirekte forskelsbehandling i strid med artikel 2 i ligebehandlingsdirektiv 76/207 (⁽¹⁾), som ændret ved direktiv 2002/73 (⁽²⁾), at en arbejdsgiver afviser at ændre tidspunktet for, eller afbryde, en børnepasningsorlov, der er bevilliget en arbejdstager, på grund af en ny graviditet, som arbejdstageren er blevet vidende om inden påbegyndelsen af børnepasningsorloven, og at arbejdsgiveren begrundet afslaget med en fast fortolkning af nationale bestemmelser, i henhold til hvilke en ny graviditet ikke almindeligvis betragtes som en uforudset og begrundet årsag, på grundlag af hvilken tidspunktet for og længden af børnepasningsorloven kan ændres?
- 2) Kan en arbejdsgiver på tilstrækkelig vis med henblik på nævnte direktiv begrunde den mulige indirekte forskelsbehandling, som den i spørgsmål 1) beskrevne adfærd ville afstedkomme, med, at der ville opstå almindelige, men ikke alvorlige, problemer i forbindelse med ændringen af lærernes arbejdsystem og kontinuiteten af undervisningen, eller at arbejdsgiveren som følge af nationale bestemmelser ville komme til at godtgøre det tab af løn, som vikaren for den lærer, der var på børnepasningsorlov, ville lide, hvis læreren på børnepasningsorlov genoptog arbejdet inden udløbet af børnepasningsorloven?

- 3) Finder direktiv 92/85 (⁽³⁾) om foranstaltninger til forbedring af sikkerheden for gravide og visse andre arbejdstagere anvendelse og, hvis nævnte direktiv finder anvendelse, er arbejdsgiverens i spørgsmål 1) beskrevne adfærd da i strid med nævnte direktivs artikel 8 og 11, hvis en arbejdstager ved fortsættelsen af en børnepasningsorlov mister muligheden for de løngoder, der på grundlag af den pågældendes ansættelsesforhold er forbundet med barselsorlov?

(⁽¹⁾) Rådets direktiv 76/207/EØF af 9.2.1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, EFT L 39, s. 40.

(⁽²⁾) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23.9.2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, EFT L 269, s. 15.

(⁽³⁾) Rådets direktiv 92/85/EØF af 19.10.1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EFT L 348, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale di Roma den 28. februar 2006 — Diagram APS Applicazioni Prodotti Software mod Agenzia Entrate Ufficio Roma 6

(Sag C-118/06)

(2006/C 121/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale di Roma.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Diagram APS Applicazioni Prodotti Software.

Sagsøgt: Agenzia Entrate Ufficio Roma 6.

Præjudicielle spørgsmål

Commissione tributaria provinciale di Roma har forelagt Domstolen følgende spørgsmål:

»Skal artikel 33 i direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ (som ændret ved direktiv 91/680/EØF ⁽²⁾) fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at der opkræves IRAP af nettoværdien af den sædvanlige udøvelse af en selvstændigt organiseret aktivitet, hvorved der produceres eller udveksles varer eller præsteres tjenesteydelser?»

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 376 af 31.12.1999, s. 1.

Sag anlagt den 15. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-141/06)

(2006/C 121/10)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Aresu og J.R. Vidal Puig, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF ⁽¹⁾ af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugere og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF ⁽²⁾ samt direktiv 97/7/EF ⁽³⁾ og 98/27/EF ⁽⁴⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet hvad angår andre finansielle tjenesteydelser end private forsikringer, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2002/65/EF udløb den 9. oktober 2004

⁽¹⁾ EFT L 271, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 330, s. 50.

⁽³⁾ EFT L 144, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 166, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg den 17. marts 2006 — Ludwigs-Apotheke München Internationale Apotheke mod Juers Pharma Import-Export GmbH

(Sag C-143/06)

(2006/C 121/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ludwigs-Apotheke München Internationale Apotheke.

Sagsøgt: Juers Pharma Import-Export GmbH.

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal bestemmelsen i artikel 86, stk. 2, tredje led, i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, der forbyder tilsendelse af prislister for lægemidler til apoteker, idet tilsendelsen anses for ulovlig reklame for import af lægemidler, når og i det omfang de lægemidler, der er opført på prislister, ganske vist ikke er godkendt i den pågældende medlemsstat, men i det enkelte tilfælde lovligt kan importeres fra andre medlemsstater i Den Europæiske Union samt andre stater?
2. Hvilken funktion har bestemmelsen om, at direktivets afsnit om reklame ikke finder anvendelse på salgskataloger og prislister, forudsat de ikke indeholder nogen information om lægemidlerne, hvis den ikke på udtømmende vis fastlægger anvendelsesområdet for de nationale forskrifter om lægemiddelreklame?

⁽¹⁾ EFT L 311, s. 67.